Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1XObdo/298/2018
Identifikačné číslo spisu:	4312217445
Dátum vydania rozhodnutia:	17.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:4312217445.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 14C/32/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 26Co/521/2015-127 zo dňa 30. novembra 2015, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 14C/32/2013-76 z 10. novembra 2014 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur vyrubený podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 26Co/521/2015-127 zo dňa 30. novembra 2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Vo vzťahu k námietke žalobkyne týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu prvej inštancie o poplatkovej povinnosti, sa odvolací súd argumentačne stotožnil s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/294/2013 zo dňa 24. októbra 2013, podľa ktorého právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia síce patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, avšak ani ustálená judikatúra ESĽP nevyžaduje, aby na každý argument strany (pokiaľ nejde o argument pre rozhodnutie rozhodujúci) bola v odôvodnení

rozhodnutia daná odpoveď. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal aj na nález Ústavného súdu SR III. ÚS 119/03-30. Odvolací súd skonštatoval, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení uviedol, z akého dôvodu poplatkovú povinnosť uložil, v akej výške a podľa akej položky, pričom toto stručné odôvodnenie uznesenia o poplatkovej povinnosti zodpovedá požiadavke dostatočného odôvodnenia predmetného uznesenia. K námietke žalobkyne, že súdny poplatok sa platí za žalobu a nie za odvolanie, odvolací súd poukázal na § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch s tým, že v prejednávanej veci bolo podané odvolanie vo veci samej, a preto bolo dôvodné vyrubiť súdny poplatok podľa rovnakej sadzby aj v odvolacom konaní. S odkazom na § 18ca zákona o súdnych poplatkoch odvolací súd dodal, že položka 7a Sadzobníka súdnych poplatkov bola do Sadzobníka včlenená novelou účinnou od 1. októbra 2012 a ustanovenie 18ca je ustanovením intertemporálnym v súvislosti s účinnosťou novely zákona o súdnych poplatkoch č. 286/2012 Z. z.. Poplatková povinnosť vzniká až podaním odvolania, ktoré žalobkyňa v posudzovanom prípade podala dňa 18. decembra 2013 Preto, ak bolo odvolanie podané po 1. októbri 2012, aj keď konanie vo veci samej začalo pred 1. októbrom 2012, použije sa právny stav účinný po 1. októbri 2012. Ide totiž o zakotvenie princípu zákazu retroaktivity vo vzťahu k úkonom navrhnutým alebo konaniam začatým pred uvedeným dátumom.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané na poštovú prepravu v zákonom stanovenej lehote a doručené súdu prvej inštancie dňa 14. marca 2016 (pondelok). Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/21/2015, 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

8. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP, dovolací súd podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

10. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.